

NAŠE RODINNÉ STŘÍBRO

PŘÍBĚH O „STARÉM KRÁMU“

Přemýšlela jsem...rodinné stříbro... není to hloupost? A po několikadenním přemýšlení jsem dospěla k názoru, že není. Rodina – jádro mé radosti, síly a odhodlanosti něčeho v životě dosáhnout. Když je v rodině disharmonie, jsou potom mé dny negativní a moje nálada na bodu mrazu.

Žijeme v době, kdy si díky nepřeborné nabídce můžeme koupit všechno, na co si jen vzpomeneme. A není to málo? Právě to, co je použité, oprýskané, ale ze srdce darované má právě tu největší hodnotu.

Já se s Vámi chci podělit o příběh, kdy mi babička mého manžela dala jednu starou, hodně oprýskanou formu na bábovku (babička za týden oslaví devadesáté narozeniny). Když mě babička formou obdarovávala, v hlavě mi problesklo: „No super, další krám, který co nevidět poletí. Raději si koupím novou, silikonovou formu od Tescomy.“ Ale stačilo, když jsem v ní utekla svojí první bábovku. V minutě jsem ji vyklopila a byla opravdu moc hezká. Dokážu si představit ten pohled mé dcery, až ji jednou s velkou slávou formu také předám. Úšklebek, který bude zdobit její tvář a v duchu ji bude znít vnitřní hlas: „To snad nemyslí vážně? V tom mám jako péct bábovku? Na to zapomeň, mami.“

A já budu jenom čekat, až v ní upeče svoji první bábovku...

Zdeňka Čížková

Březnice

